

تعیین ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه‌های مهاربندی شده

عطاء... حاجتی مدارائی ، عضو هیات علمی دانشکده عمران دانشگاه گیلان*

علیرضا مولائی ، کارشناسی ارشد سازه**

سعید پورزینلی ، عضو هیات علمی دانشکده عمران دانشگاه گیلان

*تلفن: ۰۹۱۱۱۳۱۱۵۱۹ ، پست الکترونیکی: MODARAEI @ Yahoo.com

**تلفن: ۰۹۱۲۳۷۶۹۲۳۳ و ۰۱۳۱۲۲۴۴۳۷۷ ، پست الکترونیکی: RAMIN3169@Yahoo.com

چکیده

به جهت سهولت در طراحی و لزوم وارد کردن رفتار غیرخطی سازه در طراحی‌ها، از طراحی خطی سازه با اعمال ضریب رفتار سازه استفاده می‌شود که در اکثر آیین‌نامه‌ها با تعریف نسبت واحدی از این ضریب استفاده می‌گردد. حال این موضوع مطرح می‌باشد که این ضریب در انواع سیستم‌ها تا چه حدی در طراحی، مؤثر واقع می‌شود، به عبارت دیگر چه نسبتی از ضریب رفتار فرض اولیه طراحی در رفتار واقعی سازه طراحی شده تأثیر داشته است. زیرا با لحاظ کردن ملاحظات و قیودات آیین‌نامه‌ای در طراحی اعضای سازه (تیر، ستون، مهاربند، اتصالات و سخت‌کننده‌ها) در اکثر سیستم‌های سازه‌ای نیروهای وارد بر سازه به همان نسبت ضریب رفتار اولیه، کاهش پیدا نمی‌کنند بلکه این ضریب تا حدودی می‌تواند مؤثر واقع شود. با داشتن این ضریب می‌توان با فرضیات اولیه مطمئن در طراحی المان‌های سازه وارد شد.

در این مقاله بکمک تحلیل غیرخطی استاتیکی *push over* درباره این ضریب (که توسط مؤلفان ضریب رفتار مؤثر در طراحی نامیده می‌شود [۱]) در سیستم‌های سازه‌ای مهاربندی شده بحث خواهد شد.

کلید واژه‌ها: ضریب رفتار مؤثر، تحلیل غیرخطی استاتیکی.

۱- مقدمه

به منظور درک بهتر رفتار دینامیکی سازه‌ها، رفتار آنها بعد از محدوده ارتجاعی، توسط روشهای تحلیل غیرخطی دینامیکی بررسی می‌گردد که در این روش معمولاً از چند نمونه شتابنگاشت مربوط به زلزله‌های گذشته استفاده می‌شود. ولی تحلیل غیرخطی دینامیکی بسیار پیچیده و وقت‌گیر است و بصورت یک روند محاسباتی کاربردی در دفاتر مهندسی قابل استفاده نمی‌باشد. بر این اساس ایده تحلیل غیرخطی استاتیکی مطرح شده است

یکی از بهترین روشهای تخمین تغییر مکان حداکثر در تحلیل غیرخطی استاتیکی روش طیف ظرفیت میباشد. در این روش حداکثر پاسخ سازه با در نظر گرفتن ظرفیت سازه و نیاز حرکت زمین بر مبنای طیفهای شتاب و تغییر مکان برآورد می شود (به همین دلیل نام طیف ظرفیت برای آن انتخاب شده است).

استفاده از پارامترهای مشابه در برآورد ظرفیت و نیاز، امکان استفاده از یک روش حل گرافیکی را میسر می سازد و خصوصیات کلیدی مانند مقاومت، جذب انرژی، پیوند ارتعاشی سازه و سختی، که بطور غیرمستقیم باعث حصول ضرایب میرایی، شکل پذیری و اضافه مقاومت میشوند و همچنین حداکثر شتاب متحمل توسط سازه و مهمتر از همه دورنمای رفتار سازه در بعد از نقطه عملکرد را نشان میدهند. در روش تحلیل خطی آیین نامه ها، رفتار خطی سازه ها معمولاً با ضریب R_w به رفتار غیرخطی سازه مرتبط می گردد. ضریب رفتار با توجه به شکل پذیری سازه و ضریب کاهش نیرو ناشی از آن و همچنین ضریب اضافه مقاومت سازه بدست می آید، ولی نکته اساسی که متأسفانه کمتر مورد توجه بوده پاسخ به این سوال است که سازه های ساخته شده با ضرایب رفتار اولیه، تا چه حد توانسته اند ضریب رفتار اعمالی اولیه را تامین نمایند و همچنین آیا سازه های طرح شده واقعاً ایمن می باشند.

اخیراً آیین نامه های FEMA و ATC روش تحلیل غیر خطی استاتیکی *push over* را جهت مطالعه رفتار سازه در حوزه رفتار غیر خطی پیشنهاد میدهند. این روش در عین سادگی کار، از دقت بالایی برخوردار بوده و فرضیات اولیه در محاسبات به راحتی قابل اعمال می باشد [۱]، که در این مقاله نیز از همان روش تحلیلی استفاده می شود.

۲- مبانی تئوری مسئله

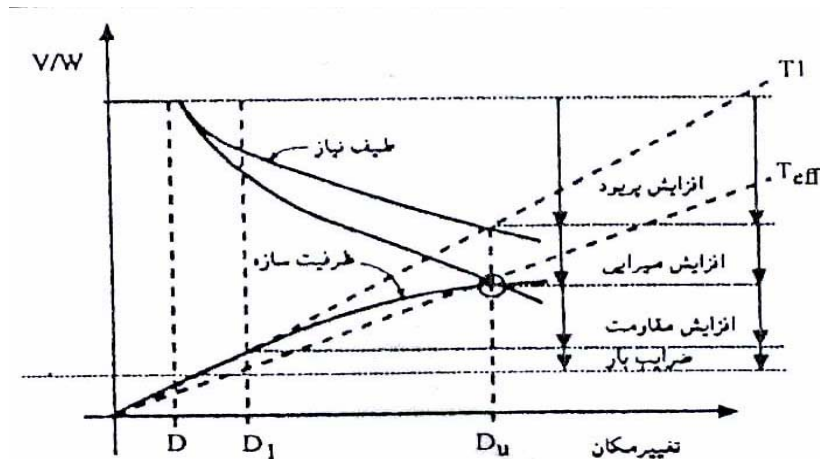
در شیوه آنالیز استاتیکی غیرخطی، عملکرد سازه فقط در وضعیت حداکثر پاسخ سازه تحت زلزله طرح ارزیابی می شود. برای دستیابی به این نتیجه، ابتدا رابطه برش پایه ساختمان در برابر جابجایی بام تعیین می گردد. این رابطه بصورت یک منحنی بیان می شود که بدان اصطلاحاً منحنی ظرفیت یا منحنی پوش آور^۲ گفته می شود و آنالیز استاتیکی مربوطه، آنالیز بار افزاینده یا آنالیز پوش آور نامیده می شود.

نقطه عملکرد^۱ (PP) حالتی را نشان می دهد که در آن ظرفیت سازه و نیاز لرزه ای با هم برابر می شوند. بر این اساس بهترین روش برای تعیین نقطه عملکرد آن است که منحنی ظرفیت و نیاز با هم قطع داده شوند. محل تلاقی این دو منحنی، نقطه عملکرد سازه خواهد بود.

جهت تعیین ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه، نقطه عملکرد سازه ملاک کار خواهد بود و در این نقطه ضرایب کاهش اعمال شده به سازه مطابق شکل (۱) بدست می آید.

1- Capacity Curve
2- Push Over Curve
1-Performance point

شکل ۱: ضرایب کاهش نیروهای وارد بر سازه [۴]

در شکل (۱) که نمای کلی از ترکیب عوامل مختلف در R_w را نشان می‌دهد، پارامترها بر مبنای برش پایه تقسیم بر وزن ساختمان (واحد شتاب) نسبت به پریود ترسیم شده است. چهار عامل مؤثر در ضریب کاهش نیرو عبارتند از:

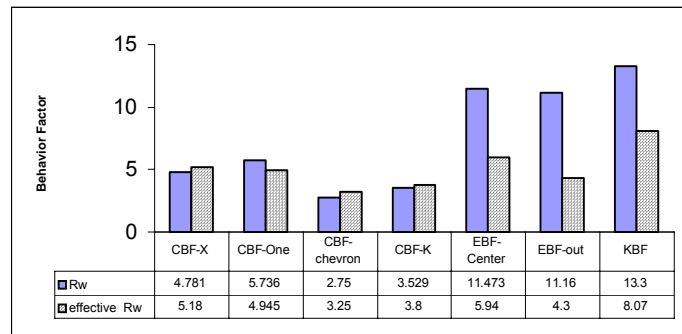
- ۱- کاهش تأثیر زلزله به علت افزایش پریود سازه، تأثیر این ضریب، روی طیف نیاز قابل رؤیت است، و با افزایش پریود سازه، شتاب وارده به سازه، کاهش چشمگیری پیدا می‌کند..
- ۲- کاهش تأثیر زلزله به علت افزایش اتلاف انرژی (میرایی بیش از مقدار عادی که معمولاً ۵٪ در نظر گرفته می‌شود).
- ۳- افزایش مقاومت از جاری شدن اسمی مقاطع تا حد نهایی آنها (افزایش مقاومت).
- ۴- افزایش مقاومت از نیروهای طراحی تا تسلیم مصالح (ضرایب بار).

۳- مطالعات عددی :

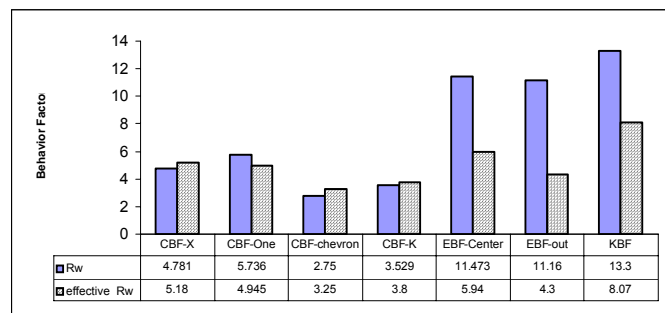
ابتدا سازه‌های نمونه سیستم‌های مهاربندی همگرا و زانویی مطابق آیین‌نامه ایران و همچنین AISC-ASD89 و سیستم‌های مهاربندی واگرا، با استفاده از توصیه‌های آیین‌نامه UBC97 طراحی و انتخاب می‌شوند. مقاطع استفاده شده برای سازه‌های نمونه، مقاطع معروف به مقاطع اروپایی می‌باشند که برای تیرها از IPE و برای ستون‌ها از مقاطع IPB (نیمه سنگین) استفاده شده است.

سازه‌ها با سه سیستم مهاربندی، همگرا (ضربدری، قطری، Chevron، K)، و اگر باتیر پیوند (یا لینک) در وسط و کنار و KBF، در سه دهنه و در تعداد طبقات ۳، ۵ و ۸ مورد مطالعه قرار گرفتند. لازم به ذکر می‌باشد که طراحی المانهای سازه‌های مورد مطالعه به کمک نرم‌افزار ETABS2000 و بصورت انتخاب خودکار انجام گرفته است.

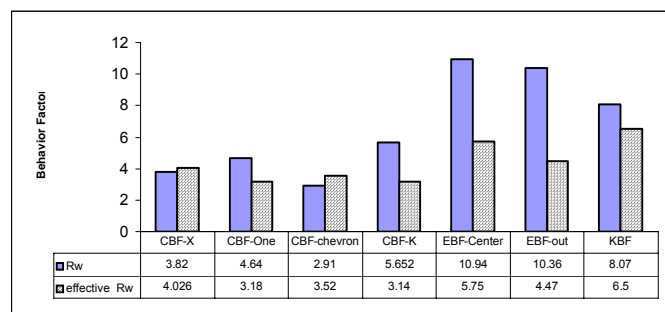
با توجه به مطالب ارائه شده در بخش مبانی تئوری مسئله، برای سازه‌های فوق ابتدا منحنی‌های ظرفیت و نیاز ترسیم گردیده و سپس چهار عامل کاهش نیروهای وارد بر سازه در اثر رفتار غیرخطی برای سازه‌های بالا محاسبه شده که منجر به حصول ضریب رفتار مؤثر در طراحی می‌شود، همچنین ضریب رفتار حاصل از شکل‌پذیری (که مبانی تعریف اکثر آیین‌نامه‌ها می‌باشد) برای سیستم‌های فوق‌الذکر محاسبه می‌شود [۱]. ضریب رفتار و ضریب رفتار مؤثر در طراحی برای سازه‌های فوق‌الذکر به ترتیب با نمودارهای میله‌ای توپر و آجری برای سازه‌های سه، پنج و هشت طبقه به ترتیب در اشکال ۲، ۳ و ۴ آورده شده است.

شکل ۲: ضریب رفتار و ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه‌های سه طبقه

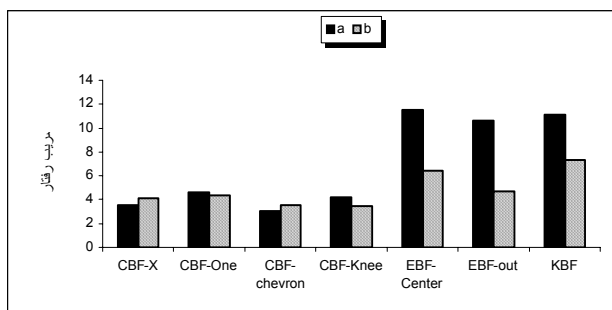

شکل ۳: ضریب رفتار و ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه‌های پنج طبقه

شکل ۴: ضریب رفتار و ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه‌های هشت طبقه

در شکل (۵) میانگین ضرایب رفتار ناشی از شکل‌پذیری نهائی و همچنین ضریب رفتار مؤثر در طراحی انواع سیستم‌های مهاربندی (میانگین سازه‌های سه و پنج و هشت طبقه) آورده شده است.

شکل ۵: a = ضریب رفتار حاصل از شکل‌پذیری نهائی سازه، b = ضریب رفتار مؤثر در طراحی

باملاحظه ارقام مربوط به اشکال (۴، ۳، ۲ و ۵) ملاحظه میشود که:

- ۱- ضریب رفتار سیستم‌های مهاربندی واگرا و تعویض‌پذیر از ضریب رفتار سیستم همگرا بیشتر است و می‌توان رابطه زیر را با اطمینان کافی از رفتار سیستم‌های مهاربندی ارائه کرد:

$$R_{w_{KBF}} > R_{w_{EBF}} > R_{w_{CBF}} \quad (1)$$

۲- با تمهیدات مناسب در طراحی برای سیستم‌های مهاربندی تعویض‌پذیر، می‌توان از نهایت شکل‌پذیری سیستم استفاده کرد زیرا در این سیستم علاوه بر شکل‌پذیری بالا، اضافه مقاومت بالایی نیز حاکم بوده و از طرف دیگر بخاطر اینکه در این سیستم مفاصل پلاستیک در المان‌های زانویی تشکیل می‌شوند که بعد از زلزله، تعمیر آنها راحت و کم‌هزینه است. اما در سیستم مهاربند واگرا، درست است که شکل‌پذیری بالایی حاکم است ولی به علت اینکه مفاصل پلاستیک در بهترین وضعیت طراحی، در لینک‌ها که از اعضای اصلی سازه می‌باشند، تشکیل می‌شود که تعمیر آن بسیار پرهزینه و غیراقتصادی است، و هم اینکه این سیستم اضافه مقاومت پایینی داشته و بعد از تشکیل مفاصل پلاستیک سختی مؤثر این سیستم کاهش چشم‌گیری پیدا می‌کند نمیتوان از نهایت شکل‌پذیری این سیستم در طراحی سود برد.

۳- با ملاحظه ضریب رفتار مربوط به سیستم مهاربندهای همگرا، واضح است که ضریب رفتار سیستم مهاربندی قطری از دیگر سیستم‌های این گروه بیشتر است.

۴- در اکثر سازه‌های سیستم مهاربندی همگرا، ضریب رفتار مؤثر سازه‌های طراحی شده بزرگتر از ضریب رفتار ناشی از شکل‌پذیری این سیستم حاصل شده است و این اختلاف به علت ضریب کاهش نیرو در اثر میرایی این سیستم است که بزرگتر از ضریب کاهش نیرو در اثر شکل‌پذیری حاصل از روابط تجربی توصیه شده توسط کرونیکلر وناسار و بقیه محققین می‌باشد.

۵- اختلاف بین ضریب رفتار ناشی از شکل‌پذیری و ضریب رفتار مؤثر در سیستم مهاربندی واگرا نشانگر مشکلات طراحی برای سازه‌های این سیستم مهاربندی می‌باشد، زیرا بخاطر تمهیداتی که برای این سیستم مهاربندی اعمال می‌شود ضریب رفتار مؤثر در طراحی بسیار کمتر از ضریب رفتار منتج از تعریف شکل‌پذیری سیستم می‌باشد.

۴- نتیجه‌گیری

- ۱- ضریب رفتار حاصل از شکل‌پذیری نهائی و همچنین ضریب رفتار مؤثر در طراحی سیستم مهاربندی زانویی از بقیه سیستم‌های مهاربندی بیشتر است.
- ۲- در سیستم مهاربندی واگرا (هم سیستم لینک کنار و هم لینک وسط) ضریب رفتار ناشی از شکل‌پذیری نهائی با ضریب رفتار مؤثر در طراحی اختلاف فاحشی با هم دارند که این مسئله نشانگر مشکلات طراحی و عدم تطابق رفتار سازه‌های این گروه با فرضیات اولیه طراحی می‌باشد.
- ۳- برای سیستم مهاربندی همگرا ضریب رفتار مؤثر در طراحی سازه‌های این سیستم عموماً از ضریب رفتار ناشی از شکل‌پذیری نهائی این سیستم بیشتر می‌باشد. و این مسئله نشانگر این موضوع می‌باشد که سازه‌های این گروه از مهاربندها قادرند نیروهای وارد بر سازه را بیشتر از ضرایب کاهش نیروی ناشی از شکل‌پذیری، مستهلک کنند که این موضوع تا به حال در روابط تجربی محققین در نظر گرفته نشده است.
- ۴- لزوم توجه بیشتر به موضوع جایگزینی ضریب کاهش نیرو در اثر میرایی مؤثر بر سازه به جای ضریب کاهش نیرو در اثر شکل‌پذیری احساس می‌گردد.
- ۵- استفاده از تحلیل غیرخطی استاتیکی در تحلیل سازه‌های با قاب ساده به عنوان راه‌حل مناسب پیشنهاد می‌گردد، زیرا علاوه بر سادگی کاربرد نسبت به تحلیل‌های دینامیکی هم از دقت بسیار بالایی نسبت به تحلیل‌های خطی برخوردار بوده و همچنین شباهت استفاده از ضریب رفتار مناسب برای اکثر سیستم‌های مهاربندی را از بین خواهد برد.
- ۶- در صورت اصرار در بکارگیری ضریب رفتار ناشی از شکل‌پذیری در آیین‌نامه طراحی ساختمان در برابر زلزله ایران پیشنهاد می‌گردد که ضریب رفتار سیستم مهاربندی همگرا کاهش پیدا کرده و همچنین سیستم مهاربندی KBF با اطمینان کافی از عملکردش در مقابل نیروی مخرب زلزله توسط آیین‌نامه کشورمان توصیه گردد [۱].

۵- مراجع

[۱] مولائی، علیرضا، "بررسی نقش انواع بادبندها در شکل‌پذیری و انرژی‌پذیری ساختمانها"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان، (تیرماه ۱۳۸۲).

[2] FEMA 273 (Federal Emergency Management Agency), "Techniques for Seismically Rehabilitation Existing Building", (March 1997).

[3] ATC 40 (Applied Technology Council), "Evaluation of Existing Building in Seismic Zone", (1996).

[۴] حق‌اللهی، عباس؛ سروقد مقدم، عبدالرضا؛ روش طیف ظرفیت برای تحلیل غیرخطی سازه‌ها، (بهار ۱۳۸۰)